

MAGYAR KÜRIR.

Nr. 23.

Indult Bétsből, Redden, Mártzius' 22-dikén, 1831.

Lengyel Ország.

A' Prága és Gróchow között Febr. 24-ik 's 25-ik napjain esett nagy ütközetről a' Lengyel Status-Ujság a' következő leírást adja: „Az ellenség a' Febr. 19-'s 20-diki ütközet után, megtartván erős felkvését az erdőségben, új Seregeket vont magához vesztesége által meggyengített táborának segítségével; a' lengyel tábor ellenben a' sík mezőségben, mellyet vitézsége által nyert, bivuakirozott. — 24-ikben egy új Orosz Sereg, jöven Sierockból, Schakofskoi Hertzeg vezérlése alatt nagy erővel megtámadta a' mi bal szárnyunkat Malachowski és Jankovski Generálok alatt, és elfoglalta Bialolenka faluját. Estve felé General Kruckovieczki, ki a' bal szárnyat kommandírozta, segítségekre megjelent; a' hartz késő estig tartott, a' sokkal nagyobb számú ellenséget megállítottuk. Másnap 25-ikben General Rosen és General Pahlen Seregei, Feldmarsal Diebits kommandója alatt, és temérdek sok ágyúktól segítettve, megtámadták a' mi bal szárnyunkat, mellyet General Chlopiczki vezérelt. E' szárnyunk jobbán General Szembek, balján General Skrzyneczki állott, és hátul a' tartalék lovasság Uminski és Lubjenski Generálok alatt. A' hartz linea homloka előtt General Rohland egy kis erdőséket elfoglalva tartott. Virradta

előtt Szembek és Skrzyneczki Generálok, hogy az ellenség hatalmas Artilleriájának erejét tartoztathassák, Batteriaikat félőlnyivel megmagosították. Az ellenség, rettenetes ágyútűznek védelme alatt, megtámadásának minden erejét az erdőnek vitte. General Roland két órai hartz után, kéntelennék látta magát Osztályjával vissza vonni és a' tartalék-seregekhez hátra menni. General Zymirski elvesztette egyik karját, melly sebében meg is holt. General Skrzyneczki Osztályja állott ekkor elő, Rohland helyébe. General Chlopiczki parantsolta, hogy az Orosz nagy erőtől az erdőt vissza kell foglalni. General Skrzyneczki Oszloprendekét formálván Brigadájából, 's nem gondolván az iszonyú ágyú-tűzzel, bevezette katonáit az erdőbe és véres viaskodás után elfoglalta az erdőnek egész bal részét; más felől General Chlopiczki, Milberg Granateros regimentjével, mellyet személyesen vezérelt kinyomta az Oroszokat az erdőnek többi részéből is. — A' tsata mind inkább közönséges leve az egész lineában. Az ágyúkat, meljeket a' hátra nyomott ellenségtől elfoglaltunk, beszegeztük. Így folyt az ütközet délutánni 2 óráig. General Chlopiczki alól 2 lovát ellőtték, harmadikszor lábát egy puska golyóbis megsebesítette, 's csak hamar azután egy gránát harmadikszor lóvat is ellőtte. — Az

ellenség újra előnyomult tartalék-seregeivel. Számtalan ágyúí menydörgöttek az egész líneában. Új Bataillonokat új Batteriákkal köldött elő Kavenczynnél, és az erdőt oldalról megkerülvén a' szárnyat békerítéssel fenyegette. Ennek kettős következése lett. Az erdőt megtartani nem lehetett, 's belőle katonáink hátra vonultak; de e' mellett — General Uminski minden iparkodásai mellett, nem lévén emberei kikkel a' jobb és bal szárny közt való hézakot betölthesse, a' Kavenczynnél előnyomuló ellenséget nem tudta feltartoztatni. Szembek és Skrzyncki Seregei a' vett parantszerént lassan, és egyszersmind hartzolva hátrálni elkezdettek. Az ellenség, megsalódván e' mozgás által, azt hitte, hogy a' győzedelmet hamar és egyszerre eldöntheti, ha az erdőnek két oldalainál álló Tartalék-Seregét (General Witt lovasságát) egy erős lovas-Artilleriától segítettve, reánk botsátja. De a' bal oldalon a' mi Artilleriánk gátot vett a' lovasság előrohanásának; a' másik oldalon a' Vasasok és Uhlanusok tüzesen reánk estek ugyan, és be is vágtak hartzlineánkba, midőn őket Raketássainknak egy Batteriája, Kapitán Skalski alatt, előnyomulásokban feltartoztatta. Ezt a' pillantást legottan használták Szembek és Skrzyncki Generalok gyalogjaikkal, és Kicki és Skarzynski Obersterek lovassaikkal. Minden oldalról reájok esvén az Orosz lovas regementekre, tetemes veszteséggel vissza verték. — Estve lett; az ellenség felhagyott a' további megtámadással, és a' napot egy közönséges nagy ágyúzással bérekesztette. Végre az ágyúk is elhalgattak. Seregeink Praga előtt megszállottak és az éjtszakát ott töltötték volna, ha a' Fővezér, az időnek megvédésénél fogva a' Visztulának kiengedését és a' bal partnak tellyes elvágatásából való ve-

szedelmet tekintvén, parantsolatot nem adott volna, hogy a' tábor menjen által késedelmezés nélkül Varsóba. Az által jövetel akkor éjjel és másnap reggel megessett tellyes rendben, a' nélkül, hogy az ellenség azt háborgatni próbálta volna. A' veszteség részünkről igen érzékeny; holtakban és sebesekben 9000-re mégyen, kik közzül 6700-en a' Lazaretumokban fekszenek. Két ágyút elvesztettünk, de az ellenségtől hatot elnyertünk és 14-et beszegeztünk. — A' tábor itt áll Varsó alatt, és új tsatához készül.

Varsó Martz. 11-kén. (a' Burkus Status Ujságból) Az Orosz főhadi szállás tegnap Sienicában volt. Feldmarsal Diebits, a' mint látszik Seregeinek tétovázó mozgásaiból, nagyon jól megakarja választani a' helyet, hol a' Visztulán táborával keresztül szálljon. — General Geismar tsendesen Wiazovnánál fekszik 10,000 emberrel. Egy Sereg lengyel lovasság, melly annak a' környéknek megkémlelésére kiküldetett, vakmerően reáültött az Oroszokra, de azután kéntelen volt nem kis veszteséggel hátra vonulni. — A' hajóhidat (Varsó és Prága között) tegnap, a' jégzajlásnak nagy megtolulása miatt, felkellett szedni. — Az Igazgatószék, a' Generalissimusnak ajánlására, Kamienski, Ruttie, a' két Skarczinski (Ambros és Kazimir) és Kiczki Lajos Oberstereket Generalokká kinevezte. General Gróf Krasinski a' hadiminterséget le tette, helyében General Moravski tétetett hadiminterré. —

General Dverniczki Lublinból Mart. 5-kéről írja, hogy ő Mart. 1 napján a' Visztulán keresztül menvén Pulavából az Oroszokat kiverte, 's Markušovnál két ágyújokat elvette. Az Oroszok (General Kreutz seregének elősapatjából, General Kaver vezérle-

se alatt) olly sietséggel futottak előtte ez utolsó városban, hogy a' piazton és útszákon a' katonák a' lóról lehullanának és akképpen fogságba esnének. Mart. 4-kén elfoglalta Lublint is. (Lengyel hátrászéli tudósítások szerint, az Oroszok későbbben Lublin és Pulawy városokat megint vissza foglalták.)

A' Varsói Status Ujságban a' „hivatalos tudósítások között, a' következő egy pár levelet olvassuk: „I.) Feldmarsal Gróf Diebits-Sabal-kanski levele Modlin vára Kommandansához Oberster Gróf Lodochovskihoz. — Oberster Ur! Az Isten, az igaz ügynek védelmezője a' győzedelmet az Orosz tsászári Seregeknek adta. A' Febr. 19-iki és 25-iki ütközeteknek meg kelle fundálni annak bizonyos elhívését, hogy az Ő Felsége fegyverének előmenetelét új erőlködések fel nem tartóztathatják. A' Lengyel Seregek mérészen és vitézül hartzoltak, úgy hogy az méltó lett volna igasságosabb ügghöz. Most hát már meg kellene tsillapodni vitéz felbuzdulásoknak, és elvégződni a' mérsárlásnak. A' vitézeknek, kik tsak kevéssel is ezelőtt az ellenséget, kivel most hartzolnak, polgártársaiknak nézték, jussok vagyon ennek a' testvérgyilkos háborúnak véget kívánni. — Oberster Ur! Én az Urat személyesen esmértem. Az Ur magára vont a' figyelmét Lengyel Ország Viszsaállítójának, és annak a' Monarchának, ki thronusát és virtusait Örökségül vette. Tudom hogy az Üregy Vitéz tiszt és magát mind bétület érzésével mind haza szeretetével megkülömbözteti. De ez a' Lengyel Ország, melyért kész az Ur utolsó tsepp verét is kiontani, az Anarchia és a' háboru boldogtalan következéseinek prédájává lett Ön magok Seregei az Uraknak, rablással és pusztítással jelelték meg útjokat a' merre jártak. A' tsászári tábornak,

bár mi nagyon hozzá légyen is szoktatva a' fenytékhez, minthogy mindenütt romlást talált, nevelni kellett a' gonosz állapotját, a' lakosoknak. Ez elkerülhetetlen következése a' háborúnak. Ugyan ez a' sors érje e' a' többi tartományokat is? — Ennyi sok szerentséltenségnek eltávoztatására, elég leszen visszatérni az Ő Felségéhez a' Tsászárhoz és Királyhoz tartozó hűsegre; elég leszen, megújítani az esküvéseket, mellyeket nem irtoztak megszegni, jól lehet azokat semmi fel nem oldhatja. — A' Tsászár és Király kegyelmet és feledékenységet ígért az el-ámítottaknak; sőt kiterjed nagylelkűsége a' bánkodó gonosztévökre is. Ő Fge. a' Tsászár méltóztatta hatalmának tellyességét nekem általadni; én tudni fogom az Ő nagylelkű és magas tzelzésait végre hajtani. — Bár tsak azért megtérnének, valakik hazájokat igazán szeretik, valakik érzik magokban, hogy annak még tehetnek egy hasznos szolgálatot — az Engedelmességre, melly őket nem fogja megbesteleníteni, mivel tagadhatatlan tartozás. — Az a' közönséges tisztelet, mellyben az Oberster Ur hazafiai előtt áll, és független helyheztetése, alkalmatosságot nyújt az Urnak egy nagy és nyereséges példa adásra. Gondolkozhatik e' még Oberster Ur rajta, hogy hazájának e' fontos szolgálatot meglégye? Ha szemrehányást tennie is az Urnak valaki a' lázzadás tanítványi közzül, kimentí az Urat minden értelmes embereknek jóváhagyása és hazája mostani 's jövő nemzetségeinek áldása, minthogy abba meg fog térni a' béke, a' tsend és holdótság. Egy nemes és nagy léleknek ez a' méltóbb jutalom. Oberster Riel Ő Tsászári Magosságának Cesarevits Nagy Hertzegnek Adjutánsa meg vagyon általam bízva, hogy mint béke-alkus e' levelet szolgálssa az Urnak kezébe. — Oberster Ur! Én tel-

lyességgel nem akarom roszsra tsábitni az Urat. Gazdaságot én az Urtól nem kívánék. Hasonlóan nem akarok időt szabni, a' mi alatt nékem elhatározását Uraságod megjelentse. Gondolja meg ezt jól. A' betsület, a' hazájához és Monarchájához való kötelesség ki fogja szabni az Urnak; miképpen tselekedjék. — Bártsak megoszthatná vélem az Ur a' meggyőződést azon Viseletre nézve, melyet Lengyel Ország Magától vár azon fontos szolgálatra nevezve, melyet nekie mutathat. Vitézsége és talentoma által az Ur ditsőiti hazáját, óh bár megmentené példája által az örvényből, melybe azt némelly-megromlott polgárok buktatták. Annak van igazi bátorsága, ki legelsőben ellene meri magát szegezni a' forró fejűek veszettségének. — Bártsak minél előbb alkalmatosságot nyújtana Oberster Ur nékem reá, hogy méjj tiszteletemet megbizonyítsam. Milcsna Mart. 5-kán 1851. Diebits-

Sabalkanski.

II.) Válasz. — „Feldmarsal Ur! Minthogy Ö Tsászári Magosságának Csarevits Nagy Hertzegnek Adjutansa Oberster Kiel nem várakozhatott a' feleletre, melyet én írásban akarék adni; vagyon szerentsém azt ma Főhadnagy Szobiéski által Feldmarsal Urnek elküldeni. Azon hódító szavak, melyekkel Nagyságod engem, mint privátembert, megtisztelt reám nézve igen hízkelkedők; igyekezni fogok rajta's vagyon reménységem hozzá, hogy egy illy jeles hadivezérnek tiszteletét es jó vélekedését további viseletemmel tellyes mértékben megérdemeljem. A' Modlini vár őrizetnek, mellynek Kommandánsa lenni szerentsém vagyon; lelkét es gondolkozását jól esmervén, nyílt szívvel bizonyossá tehetem Nagyságodat, hogy az, semmi tekintetben nem áll hátrább a' tábornál, mellynek Vitézségének az

igasságot megadni Nagyságod méltoztatott. Jöllehet én nem visgalom Nagyságod levelének foglalatajt, es nem fejtegetem benne kiváltképpen azokat a' helyeket, mellyek a' nyertsegről szólnak, a' miket az Orosz tsászári tábor 19 dikben es 25 dikben hiszi, hogy kivívott; mindazáltal meg kell vallanom, hogy minckünk okaink vagynak ama napoknak történeteit más szempontból tekinteni. De ha olyan volna is a' mi táborunknak állapotja, mint a' mineműnek tetszik Nagyságodnak azt festeni, ha már nem lehetne is egyebet annál, hogy magunkal a' Nemzetiszabadságan nyi ezer áldozatjainak számát neveljük; meg akkor is lesz lenne a' Modlini Várőrizet a' hatonai készületei jó lélekkel megtartani, es polgári feláldozásának bizonyosságait adni tudni, megléven felőle győzettelve, hogy tsak ezen az úton tarthatja meg magának a' közönséges tiszteletet, még Elnyomóinkét is, es tsak ezen az úton lehet eleget minden nepek Interesszejének, kiknek óhaj-tásai es reménységei a' mi Vitez felkelésükkel egyesítették. — Vagyon szerentsém Feldmarsal Urat köszönteni, es tisztelettel maradni Modlinban Mart. 5-dikén 1851.

Modlin várának Kommandánsa
Ingenieur Oberster
Gróf Ledochovski.“

Frantzia Ország.

Páris Mart. 12-kén. „Nem igen találkozik ma két ember öszve Párisban — mondja a' Temps — a' nélkül, hogy ezzel a' kérdéssel ne köszöntenek egymást: „Mi lesz belőlünk?“ — Rövidebben es jobban találva alig lehet a' Párisiaknak felbékételen es a' dolgoknak mostani állapotjával elégedetlen gondolkozását festeni. Egyik űki a' laborút

óhajta) gyávanak és félénknek tartja a' Ministeriumot, másik (a' Bourbonisták között) erőszakoskodónak és templom-üldözőnek, harmadik (a' mérsek lettek között, a' theoretizáló Tudományosok felekezetéből) nem jó principiumokból indultnak 's a' t. 's a' t. Elpártoltak a' Ministeriumtól még azok a' Journalok is, kik (p. o. Journal des Debats) eleinte védelmezői voltak. Arról — így szól ismét a' Temps — hogy így a' mint most állunk, nem maradhatunk, egy az értelem; de egyik egy, másik más eszközzel akar a' dolgon segíteni. Azok, kik a' bajnak okát a' vezér principiumoknak rossz választásában hiszik lenni, Tudományos (Doctinaire) Ministeriumot kívánnak (p. o. Hertzeg Decazes, Guizot, Broglie's a' t.); az az más szóval, theoretizáló férfiakat. De minékünk Ministerekre és nem Professoro k r a van szükségünk; nem Akademiát hanem Igazgatószéket kell állítanunk. — Mások megvetik a' halkal haladás módját, el akarnak szaggatni minden (Juliusnál régibb) köteleket, közönséges háborút és Európai zűrzavart óhajtanak, hogy az új Chaosból új Világot teremtsenek; ezeknek excentricus férjfiak (p. o. Mauguin, Lamarque, Lafayette, Odillon, Barrot's a' t.) kelleneének a' kormányra. Közép úton járnak e' két vélekedés között azok, kik practicus férjfiakat kívánnak az Igazgatószékhez, olyanokat, kik hivatalra termettek, nem szemlélődésből, hanem tapasztalásból merítették tudományjokat, és a' jövőöket helyesen ellátni értik.

Párisban Mart. 9-kén este az Orosz Követ palotájánál egy kis néptsoport összegyűlvén, leste hogy valjon a' palota (a' Lengyeleken Febr. 25-kén vett győzedelemnek öröme, — a' mint híre volt) ki fog e' világositatva lenni. De

nem lett. Mindazáltal az ablakokat még is beverték, „boszszút a' Lengyelekért!” kiáltozván. A' lárma a' Nemzetigárdának egy tsapatja elősietett, és a' garázda embereket széljel oszlatta. — Mart. 10 kén délutáni 4 és 5 óra között mintegy 1500 (többnyire fiatal) emberekből álló sokaság a' Seine bal partján processiót járt. Háromszínű zászlót vittek magok előtt, hosszú feketefátyollal beborítva, és ezt kiáltozták: „Tisztelet a' Vitéz lengyeleknek! Eljenek a' hazafiak! Félre a' Carlistákkal!” — Hasonló jelenés történt Mart. 11-kén a' Királyi palota piatzán. A' lármasoknak nagy része tanulókból és dologtalan mesterlegényekből állott; polgárokat vagy élemedett tisztas embereket közöttök látni nem lehetett. Egy mesterlegényt, midőn egy esmerőse kérdezné: mit keres itt? azt felelte: hogy ő a' Lengyeleket akarja megboszsztatni.

A' Messenger Mart. 12-kéről, e' dologról így emlékezik: „Ezek mellett a' harmadnap óta bennünket szomorító rendellenések mellett, abban találjuk megnyugtatót és vigasztalást, hogy a' lakosoknak mérhetetlenül nagyobb számát és az egész polgárságot idegennek látjuk tőlök maradni. Mikor tegnapelőtt a' Juristák és egyéb tanulók mintegy 500-an, 's zászlót vivén magok előtt némelly külső városokat megjárának és a' lakosságot fellázasztani próbálnak; az emberek hidegen sőt boszszankodással nézték őket. Tegnap délután egy 2 vagy 3 száz főből álló tsoport a' Pantheonra rohanván, a' kapukat bétörte és onnét egy hármasszínű zászlót kiragadott. Ezzel a' zászlóval bejárták a' városnak több útszáit és piatzait; vad lármaival, és kiáltozásokkal, mellyeknek közöttök: „Háborút Ausztriával! Háborút az Oroszokkal! Eljenek a' Lengyelek!” leg-

inkább hallatszott. A városi gárda előállván zászlójokat elvette, és 17-ekközülök (a Vezéreket) fogságba vitt, 's a többieket elszélesztette.

Lafitte Ur a Ministeri tanátsnak Elölülője és Finantz Minister resignatioját bényújtotta, és 11-dikben visszaköltözött abba a palotába, hol Ministerreléte előtt lakott. Az új Ministeriumnak formálását a Király Perier Kazimir Urra bízta.

Egy Kir. Rendelés Mart. 10-kéről, 30,000 Rekrutákat (az 1850-iki Felírásból) a rendes szolgálatba állíttatni, és a tábor Seregei közzé felosztatni parantsol.

A Követek Házában Mart. 9-dikén d' Aulnay Ur szemére vetette a Ministeriumnak, hogy a „megosztatásnak” szavai (mellyel Lafitte Ur egykori felindulásában a Centrumot fenyegette) a Constitutionak és szokásnak ellenére a Házban kimondotta. A Ház sokat vesztett e miatt tekintetéből, noha kiki (a Követek közzül) érzi magában mitsoda szolgálatokat tett a hazának, és just szerzett a közönséges hálára. — E szavaknál nagy katzagásra fakadt az Újságírók Galleriája. A Centrumok kiáltják: „E kiállhatatlan. Ki velek! Ki velek! Hajtassa ki őket Elölülő Ur a Galleriából.” Balról ismét mások: Hát megakarják e az Urak a nyilvánóságot fojtani? Az Elölülő komolyan mondta, hogy néki kötelessége a rendet feltartani és annál fogva a Galleriát kitakaríttatni. Balról: A rendet csak egy személy zavarta meg. Az Elölülő: Megvárom a Journalista Uraknak hazafiúi és igasságos lelkétől, hogy kifogják mutatni a rendzavaró személyt. A Galleriáról: Nem, nem, mi mindnyájan meggyünk vagy mindnyájan maradunk. Az Elölülő: Engem ne vádoljon sen-

ki, hogy a Nyilvánóságot megakarom fojtani, de a rendnek feltartása tisztemben áll. Meghívom azért egyik Quaestor Urat, menjen fel a Galleriára, és telyesitse parantsolatomat. — A Quaestor (Villevesque Ur) fel menvén a Galleriára, az a személy, ki a rendet megháborította elibe tért, 'snéki Világosításokat adott. A rend helyre állott. A ház folytatta tanátskozását a Választó-törvény utolsó tziikkelyei felett, és végre az egészet 250 szóval (62 ellen) elfogadta.

Párisból Mart. 13-káról telegraph által tudósítás érkezett Strassburgba, azzal a jelentéssel, hogy az új Ministerium ki vagyon nevezve. Tagjai ezek: Perier Casimir Belső-Minister és a Tanátsnak Elölülője; — Báró Louis, Finantz Minister; — Barthe Ur Justitz-Minister és a Statustanátsnak Elölülője; — Gróf Montalivet Egyházi dolgokra és Oskolákra ügyelő Minister; — Gróf d' Argout Kereskedeésre és közönséges munkákra ügyelő Minister; — Admiral Rigny Tengeri Minister; — Marsal Soult Hadiminister; — Gróf Sebastiani Külső Minister.

Kitetszően tündöklök ez új Ministeriumban Perier Ur neve, kinek esméreter (mérsekedt) gondolkozása erös gátot fog vetni korunknak kettös gonoszszai, az Anarchia és háború szomja ellen. A Külső Ministerség Gróf Sebastiani kezében megmaradt, kinek gondolkozása bizonyosan nem fog különbözni Perier Urétól. Új tagok ketten vagynak, Báró Louis, ki a Finantz Ministerséget már többször viselte, és Admiral Rigny. A többi Ministerek tagjai voltak az Igazgatószekek Lafitte Ur alatt is, és most csak hivalt cseréltek.

O l a s z O r s z á g.

Báró Frimont lovasság Generálja jelenti, hogy Pármát Martz. 13-dikán a' Ts. K. Sereg elfoglalta. E' végre Gen. Májor Hrabovszky Brigadája indítaltott meg Piacenzából, 's egyszersmind Báró D'Aspre Oberster parantsolatot vett, hogy Modenából kiindulván Reggion keresztül előre menjen, és segítségül legyen. Az Oberster olly pontosan és hirtelen teljesítette a' reá bízott dolgot, hogy Martz. 13-dikán reggeli 5 órakor már Pármában volt. Alig jelent meg Huszárjaink első száguldó csapatja, 's már a' revolucziós gyáva kormányzók rémülésbe esett, 's a' nemzeti gárda szelylekszaladt, 's így az Oberster minden ellentállás nélkül elfoglalá a' várost. Gen. Hrabovszky Brigadája is megérkezett dél felé a' városba.

Báró Frimont a' Lombard-Velenzei Királyságban Vezér Generál a' következő Proclamatiot adta ki a' Parmaiakhoz, midőn ezen Hertzegségbe a' Ts. K. hadi sereg bément:

„Pármaiak! Ó Ts. K. Felsége az én legkegyelmesebb Uram, megkérétvén Ó Fels. Maria Ludovika Pármai Hertzeg Aszszony által, parantsolta nekem, hogy ezen Hertzegségbe, mellynek tsendességét a' gonosz fellázadás, 's a' törvényes Fejedelemaszszony ellen való felkeles megháborította bójójjek.“

„Pármaiak! Piacenzából, a' hol Kegyelmes Fejedelemaszszonyok hiv alattvalói közt lakását vette, Ó Felsége a' Pármai Hertzegség eltévelyedett lakosaihoz parantsolatját már kiadta. Midőn a' Tsászári Seregek, Ó Felsége kívánására határtokba belépnek, ismét megújítja 's megerősíti Ó Felsége, a' mit Febr. 26-dikán kiadott Proclamatiojában sorsotokra nézve kimondott, 's azt várhatjátok Kegyelmetől ha kötelességetekre

viszszatértek, azt igazságos keménységtől, ha gonosz megátalkodottságokban megmaradtok.“

„Pármaiak! Hallgassátok meg Fejedelemaszszonytok szavát, és kövessétek a' hív Piacenzaiak példáját, kik az Ó Felsége örvendetes vissza térése napját örömmel inneplették.“

„Az én kötelességem, a' midőn Ó Felségének a' Fő Hertzegaszszonynak akarátját és a' Felséges Tsászárnak, az én Uramnak parantsolatját teljesítem az, hogy a' vezérségem alatt álló seregek között szoros rendet és fenyítéket tartsak. Ezt pontosan telyesítem is, és a' parantsolatom alá bízott sereget tudni fogom téljára vezérelni. Báró Frimont Fővezér.“

Ó Felsége a' Pármai Hertzegné a' következő Proclamatiot botsátotta Piacenzából Mártz. 12-kén: „Mi Mária Ludovika Tsász. Hertzegaszszony, Austriai Fő Hertzegaszszony, Isten kegyelméből Pármai, Piacenzai és Guastallai Hertzegné 's a' t. Azon szempillantásban, midőn Mi az Eg oltalma alatt, a' Fels. Austriai Tsászár a' Mi Fels. Atyánk seregeinek segítségével a' tsendességet, a' törvényes rendet és hatalmunkat, mellyeket Párma és Guastala Hertzegségünkben egy gonosz pártoskodás megháborított, ismét helyre állítjuk, hirdetjük, Febr. 26 dikai Proclamationk értelmével megegyezőleg, hogy mind azok a' rendelkezések, mellyeket a' pártütők hatalmaszkodása a' Mi Statusainkban kiadott, crejekre nézve megsemmisítettnek. Bizván tehát kedves Alattvalóink hívségeken 's hozzánk ragaszkodásába, reményljük, hogy ők a' rendnek és törvényes Felsőségünk helyre állításában Mi velünk együtt munkálódnak, és a' szabadító Seregeket háládatosság érzéseivel fogadják.“

Meghallván Pármában az ideigvaló Kormányzók, Mártz. 9 dikén, hogy a'

Ts. K. Seregek közelítnek, kihirdette, hogy ő elozlott, 's futásban akar a szabadulását keresni; de a kotsikat, melyekre felültek a nép körül fogta ezt kiáltozván; halál az árulók fejekre! a gyalázatosokra, kik a veszedelem pillantásában akarnak minket elhagyni! Kényszerítették tehát a Kormányzék palotába vissza menni, 's hogy szabadon bocsátassanak megígérni, hogy hivatalokat ismét folytatják. A következő két napon rendkívül nagy volt a zürzavar 's a kapuk bezárattak, nem azért, hogy a várost oltalmazzák, hanem hogy a revolutio fejei lovakra telessenek szert 's el-futhassanak.

N a g y B r i t a n n i a.

London Mart. 10 kén. Az Alsó Háznak Mart. 9 diki Ülésében a Reform-Bill első ízben felolvastattott. A másodszori felolvasásnak napját, (a midőn majd el kell válni a dolognak) még nem tudják, de 15 ikbe vagy 21-ikbe várják. Az Oppositio erősen dolgozik benne, hogy a reformatio javallatja keresztül ne menjen.

A Külső Ministeri hivatalban Mart. 9 kén megint három órányi Conferentzia tartatott a Belgiumi dolgok felett.

Német alföldi Királyság.

Bernhard Szász-Veimari Hertzeg Mart. 4 kén Luxemburg városába bémenvén, kihirdette egy Proclamatióban, hogy Ötet Ö Fge Német al-

földnek Királyja a Tartománynak főkományozójává ki nevezte és Ö egy hónapot enged a lakosoknak a gondolkozásra, hogy (megváln a Belgáktól) viszeszeterjenek a törvényes Fejedelem alá, ki nékiük atyai igazgatást ígér.

A Brüsseli Courier jelenti, hogy a Luxemburgi Követek Mart. 8 kán a Regenshez felmentek, és tőle a tartománynak védelmére (Bernhard Hertzeg ellen) fegyvert és katonát kértek. A Regens azt mondta nékiük, hogy ő minden rendelkezést meg fog tenni az Ország földé épségének feltartására. Sőt már azt is beszélik, hogy Belgium bizonyosan megizente Hollandiának a háborút.

P á p a B i r t o k a.

Róma Mart. 10 kén. A pártosok, Serconan i vezérlése alatt, tegnapelőtt Rieti városa alatt megjelenvén, a várat és várost felkértek, és azután (tagadó választ kapván) egésznap ágyúztatták. De sikeretlenül; és Mart. 9 kén kéntelenek voltak 40 ember veszteséggel a város alól eltávozni.

A pénz folyamat Mártzius' 21-dikén;
közép ár:

A' Státus' 5p. Centes Obligáziói	35 2/5
Az 1820-beli sorsosok,	155 1/5
Az 1821-beli hasonlók,	112 1/2
Bétsvárosa 2 1/2 p. Centes Bankó Obligáziói,	42 1/4 for. keltek, mind Conv.
A' Bank-Aktziák keltek	962 4/5 for. ton. Conv. Pénzben.

A mai postával küldjük Árva Vármegye Mappáját a Budai, Bánhalmai, Egri, Kartzagi, Kassai, Miskoltzi, S. A. Ujhelyi, Tápllyai, és Tokaji Tsomókban, a szokott mód szerént, posta petsét alatt.

Szerkesztető és Kiadó Márton J ó's e f, Professor. (Landstrasse Nro 273.)

Nyomatató: Nemes Haykul Antal. (Obere Bäcker-Strasse Nro 755.)